त्तिविशेषकरत्वाभावात् पौर्णमास्यमावास्याशब्दयोर्लक्षणाप्रसङ्गाच्च न च मुख्यार्थे सम्भवति सा न्याय्या · किं च सोमस्येदमेव कालविधानम् न ह्यन्येन वाक्येन सोमस्य कालो विहितोऽस्ति तस्मादपि अपूर्वविधिरेवायम् नानुवादः · अत्रेष्टिग्रहणेनैवाग्रयणस्यापि (ग्रहणे) सिद्धेऽनिष्टिरूपस्यापि तदाशिताया वा पयसेत्यादिरूपस्य (४.६.१२) आग्रयणस्यैतत्कालसिद्ध्यर्थं पृथगाग्रयणग्रहणम् ॥ ॥३॥

इति चतुर्थस्य तृतीया कण्डिका ॥

अथ दाक्षायणयज्ञमुपनिबध्नाति ·

दाक्षायणयज्ञः प्रजापश्वन्नयशस्कामस्य ॥१॥[1] पर्यायेणैकैकफलसिद्धिः । सदेवतानि दार्शपौर्णमासिकान्येव हवींषि प्रत्यभिज्ञायन्ते केवलं तु अग्नीषोमीयैन्द्राग्नसांनाय्यानां तिथिक्रमभेदेन विकारः · अत्र संदेहः किं दार्शपौर्णमासिका एवैते यागा गुणमात्रविकृताः[2] उत यागान्तराण्येतानि तुल्यद्रव्यदेवताकानि विधीयन्तऽइति · तत्र सूत्रेणैव पूर्वपक्षयति ·

नामफलगुणयोगात्कर्मान्तरम् ॥२॥ नामान्यत्वात् · फलभेदात् फलभेदे च फलिनोऽन्यत्वं भवति · गुणान्यत्वात् गुणान्यत्वं च दृश्यते मैत्रावरुण्यामिक्षा अथ वाजिभ्यो वाजिनं जुहोतीत्यादि (२.४.४.२२) ।

गुणविधानं वा संनिधिसम्पद्वचनाभ्याम् ॥३॥ वा पक्षव्यावृत्तौ · न दर्शपूर्णमासतोऽन्यत्कर्मान्तरम् किं तर्हि गुणविकृतौ दर्शपूर्णमासावेवैतौ इति । संनिधेः दर्शपूर्णमाससंनिधावेव दाक्षायणयज्ञस्य पाठात् आजिं वाऽएते धावन्ति ये दर्श॰साभ्यां यजन्तऽइति (११.१.२.१०) दर्श॰सौ प्रकृत्य तस्मादु त्रिꣳशतमेव वर्षाणि यजेतेत्यभिधायाह यद्यु दाक्षायणयज्ञी स्यादथोऽअपि पञ्चदशैव वर्षाणि यजेतेति (११.१.२.१३) । सम्पद्वचनाच्च अत्र ह्येव सा सम्पत्सम्पद्यते द्वे हि पौर्णमास्यौ यजते द्वेऽअमावास्येऽअत्रोऽएव खलु सा सम्पद्भवतीति (११.१.२.१३) · दर्श॰सयागपक्षे हि एकैकः पौर्णमास्यमावास्यायागः अत्र द्वौ-द्वौ पौर्णमास्य-

---

१) प्रत्येकं भवति Ss. २) ॰कृतात् २.